

ردیف	سازمان بین‌المللی	وزارتخانه / سازمان	حق عضویت ۱۳۸۷	
۶۱	سازمان پلیس جنبایی بین‌المللی (لایتربول)	وزارت کشور (نیروی انتظامی)	۸۱۲۳۰ یورو	*
۶۲	سازمان بین‌المللی مهاجرت	وزارت کشور	۶۲۷۹۸ فرانک سوئیس	
۶۳	کمیسیون اجتماعی اقتصادی آسیا و اقیانوسیه (اسکاپ) مؤسسه آمار آسیا و اقیانوسیه (سیاپ)	معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور	۲۰۰۰۰ دلار + ۱۰۰۰۰ دلار	*
۶۴	سازمان بهره‌وری آسیایی	معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور (سازمان ملی بهره‌وری)	۲۲۲۷۵۰ دلار	
۶۵	کشورهای صادرکننده نفت (اوپک)	وزارت نفت	۱۹۰۰۰۰ یورو	*
۶۶	کنوانسیون کویت (راپمی)	سازمان حفاظت محیط زیست	۱۶۰۰۰۰ یورو	

توضیحات:

۱- ردیف‌های ستاره‌دار آن گروه از سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی هستند که الف) رقم حق عضویت مربوط به سال ۱۳۸۷ (۲۰۰۸) آنها رسماً از سوی مرجع ملی داخلی با رأس از طرف سازمان بین‌المللی اعلام شده است. ب) رقم پیشنهادی بصورت کمک داوطلبانه (غیرالزام‌آور) پرداخت می‌گردد. درخواست کمک‌های داوطلبانه بدلیل ملاحظات مربوط به رقم نهایی این ردیف بودجه یا روشن نبودن رقم درخواستی مرجع ملی سقف ۱۰۰۰۰۰ دلار اعمال شده است.

۲- در سایر موارد با توجه به ضیق وقت و به منظور اجتناب از وضع جریمه دیرکرد یا دیگر اقدامات تنبیهی، رقم مربوط به حق عضویت سال ۱۳۸۶ عیناً تکرار می‌گردد.

۳- درخصوص سازمان کنفرانس اسلامی و ارکان فرعی با توجه به تغییر سال مالی سازمان، از آنجا که در مصوبه سال ۱۳۸۶ حق عضویت تا اواسط سال ۲۰۰۸ در نظر گرفته شده بود نصف حق عضویت ۲۰۰۷ از حق عضویت ۲۰۰۸ کسر و در جدول درج می‌گردد (ردیف‌های ۱۳ و ۲۲). بهرحال برای مرکز تحقیقات تاریخ، هنر و فرهنگ اسلامی (ارسیکا) و مجمع فقه اسلامی (ردیف‌های ۵۴ و ۵۶) بدلیل بدهی‌های قبلی سقف ۱۰۰۰۰۰ دلار در نظر گرفته می‌شود.

۴- درخصوص کنوانسیون بازل (ردیف ۴۳) هر چند در مصوبه سال ۱۳۸۵ معوقه برای سازمان محیط زیست در نظر گرفته شده بود اما بدلیل پرداخت نشدن، رقم معوقه همچنان جزء بدهی‌های کشورمان می‌باشد. با توجه به اینکه دفتر منطقه‌ای بازل در ایران مستقر است و مناسب نیست نام ایران کماکان بعنوان یکی از بدهکاران اصلی در فهرست کنوانسیون قید گردد، مجدداً و استثنائاً این معوقه در نظر گرفته می‌شود.

۵- انجمن جهانی هسته‌ای (ردیف ۲۰) در سال گذشته بدلیل عملکرد نامطلوب مرجع ملی به گروه دوم رفته بود که با توضیحات سازمان انرژی اتمی مجدداً به گروه اول باز می‌گردد.

۶- ردیف‌های ۱۹، ۴۵ و ۵۶ در سال‌های قبل مجوز مجلس شورای اسلامی را اخذ کرده‌اند و مرجع داخلی اعمال برای اولین بار تقاضای پرداخت حق عضویت آنها را نموده است.

۷- کشورمان در برخی از سازمان‌های بین‌المللی در آستانه از دست دادن حق رای می‌باشد (ازجمله بدلیل پرداخت نشدن بخش اصلی حق عضویت‌های سال ۱۳۸۶ ناشی از حذف ردیف مابه‌التفاوت ریالی). مناسب است به منظور حفظ وجهه بین‌المللی کشورمان از تأخیرهای بدون هدف و برنامه‌ریزی نشده در پرداخت‌ها اجتناب نمود.

۸- جای دارد از مساعدت صادقانه کارشناسان محترم اداره کل توافقات‌های ریاست جمهوری و دفتر ارزیابی عملکرد معاونت توسعه انسانی ریاست جمهوری در تهیه این فهرست تقدیر گردد. در سال‌های قبل نیز نمایندگان مذکور به همراه نماینده وزارت امور خارجه مسئولیت تنظیم و تهیه فهرست حق عضویت‌ها را برعهده داشتند و با ارزیابی منظم و پیوسته، حق عضویت‌ها با توجه به عملکرد سازمان بین‌المللی و مرجع داخلی پرداخت می‌گردید.

۹- در خصوص آن دسته از سازمان‌های بین‌المللی که در این فهرست قرار ندارند و حق عضویت آنها رسماً از سوی مرجع داخلی پرداخت می‌گردد، مجدداً ضرورت ارزیابی عملکرد آنها و ساماندهی فهرست این قبیل سازمان‌ها که نهایتاً حق عضویت آنها نیز از بودجه کشور تأمین می‌شود به چشم می‌خورد.

پانصد میلیون (۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ریال) و خرید خودرو، نرخ سود عقود مبادله‌ای ملاک عمل قرار می‌گیرد.

ماده ۳ - حداکثر حق‌الوکاله سپرده‌های سرمایه‌گذاری برای بانکها سه درصد تعیین می‌شود.

تبصره ۱- بانکها باید رقم حق‌الوکاله را پس از تصویب هیئت‌مدیره، در ابتدای سال از طریق روزنامه‌های کثیرالانتشار به اطلاع عموم مردم برسانند. این رقم یکی از زمینه‌های رقابت بانکها خواهد بود.

تبصره ۲- رقم حق‌الوکاله می‌تواند برای بانکها و برحسب سپرده‌های مختلف (کوتاه مدت، ویژه و بلند مدت) متفاوت باشد، ولی نمی‌تواند از سه درصد بیشتر باشد.

ماده ۴- در راستای تقویت ماندگاری سپرده‌های بانکی و افزایش سهم سپرده‌های بلند مدت در بانکها، نسبت سپرده قانونی بانکها نزد بانک مرکزی در سال ۱۳۸۸ به شرح ذیل تعیین می‌شود:

شرح	نسبت در سال ۱۳۸۷	نسبت در سال ۱۳۸۸
سپرده‌های قرض‌الحسنه پسانداز	ده درصد	ده درصد
سپرده‌های دیداری و سایر سپرده‌ها	بیست درصد	هفده درصد
سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت	هفده درصد	شانزده درصد
سپرده‌های سرمایه‌گذاری یک ساله	هفده درصد	پانزده درصد
سپرده‌های سرمایه‌گذاری دو و سه ساله	پانزده درصد	سیزده درصد
سپرده‌های سرمایه‌گذاری چهار ساله	سیزده درصد	دوازده درصد
سپرده‌های سرمایه‌گذاری پنج ساله	یازده درصد	ده درصد

تبصره ۱- نسبت سپرده قانونی بانکهای تخصصی دولتی در سطوح قبلی به قوت خود باقی است.

تبصره ۲- منابع آزاد شده از محل تعدیل سپرده قانونی، پس از تسویه بدهی بانکها به بانک مرکزی برای تأمین اعتبار سرمایه در گردش واحدهای تولیدی و طرحهای نیمه تمام، سرمایه‌گذاریهای مولد و عملیات بازار بین بانکی اختصاص می‌یابد.

ماده ۵ - پرداخت سود به سپرده‌های سرمایه‌گذاری توسط بانک در طول دوره سپرده‌گذاری بر اساس نرخ سود علی‌الحساب سالانه به شرح ذیل می‌باشد:

۱۳۸۸/۱/۱۹

شماره ۴۲۳۳۲/۸۲۶۷

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - وزارت امور اقتصادی و دارایی

شورای پول و اعتبار در جلسه کمیسیون اقتصاد به استناد بند (الف) ماده (۱۸) قانون پولی و بانکی کشور - مصوب ۱۳۵۱ - ضوابط سیاسی - نظارتی شبکه بانکی کشور در سال ۱۳۸۸ را به شرح زیر تصویب نمود:

ضوابط سیاستی - نظارتی شبکه بانکی کشور در سال ۱۳۸۸

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این مصوبه اصلاحات و عبارت زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- بسته: بسته سیاستی - نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۸۸.

۲- بانک مرکزی: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

۳- بانکها: بانکهای دولتی، غیردولتی و مؤسسات مالی و اعتباری که به موجب قانون تأسیس شده و یا مجوز فعالیت خود را از بانک مرکزی دریافت نموده‌اند.

۴- سیستم بانکی: بانکها و بانک مرکزی.

۵- سپرده سرمایه‌گذاری: شامل سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت و بلند مدت.

۶- بال: توافقتنامه بین‌المللی در خصوص اندازه‌گیری و استانداردهای سرمایه که نخستین بار در سال ۱۹۸۸ از سوی کمیته نظارت بانکی بال مطرح شد.

۷- بال ۲: توافقتنامه بین‌المللی در مورد اندازه‌گیری و استانداردهای سرمایه که در سال ۲۰۰۴ به تصویب اعضای کمیته بال رسید و مقرر گردید از ابتدای سال ۲۰۰۸ به‌اجرا درآید. بال ۲ نسبت به بال ۱ از حساسیت بیشتری نسبت به مقوله ریسک برخوردار است.

فصل دوم - سیاستهای پولی

ماده ۲- با توجه به اجرای دقیق و کامل عملیات بانکداری بدون ربا و اخذ سود واقعی نرخ سود تسهیلات بانکی در سال ۱۳۸۸ از تسهیلات عقود مشارکتی به نسبت تعیین‌شده طبق قرارداد تعیین‌گردیده و در عقود مبادله‌ای همانند سال گذشته عمل می‌گردد.

تبصره ۱- پرداخت تسهیلات بانکی با سود کمتر، منوط به تأمین یارانه مربوط از سوی دولت و تحقق اهداف طرح بر اساس اولویتهای دولت خواهد بود.

تبصره ۲- بانکها زمانی مجاز به انعقاد قراردادهای تسهیلاتی با مشتریان هستند که اصل و سود مورد انتظار در موعد مقرر توسط مشتری قابل بازگشت ارزیابی گردد.

تبصره ۳- در اعطای تسهیلات برای فروش اقساطی مسکن، خرید کالاهای ضروری (بیشتر میلیون (۲۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ریال) تسهیلات اعطایی به واحدهای تولیدی (تا مبلغ

شرح	نرخ سود علی الحساب در سال ۱۳۸۸
سپرده های سرمایه گذاری کوتاه مدت (بیشتر از یک ماه و کمتر از چهار ماه)	نه درصد
سپرده های سرمایه گذاری کوتاه مدت (چهار ماه تا کمتر از یک سال)	دوازده درصد
سپرده های سرمایه گذاری یک ساله	چهارده و نیم درصد
سپرده های سرمایه گذاری دو ساله	پانزده و نیم درصد
سپرده های سرمایه گذاری سه ساله	شانزده درصد
سپرده های سرمایه گذاری چهار ساله	هفده درصد
سپرده های سرمایه گذاری پنج ساله	هفده و نیم درصد

۲- تسهیلات ساخت در جهت احداث و تکمیل واحدهای مسکونی انفرادی و مجتمع سازی می باشد.

۳- سقف تسهیلات اعطایی در دوران احداث به ازای هر واحد مسکونی حداکثر تا هشتاد درصد قیمت تمام شده و تا سقف دویست و پنجاه میلیون (۲۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال می باشد.

۴- مدت احداث واحدهای مسکونی هجده ماه بوده و برای موارد بیشتر از آن مطابق مصوبه هیئت مدیره بانک خواهد بود.

۵- تسهیلات باید به صورت مرحله ای با اعمال نظارت کامل و متناسب با پیشرفت فیزیکی پروژه اعطا شود.

۶- پس از اتمام دوره مشارکت، بانکها می توانند سهم الشرکه خود در هر واحد را به خریداران واجد شرایط در قالب فروش اقساطی حداکثر به میزان یکصد و هشتاد میلیون (۱۸۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به علاوه سود دوران مشارکت برای مدت حداکثر پانزده سال (دوران اجرا و تقسیط) واگذار نمایند.

واگذاری به روش پلکانی و یا روش ساده براساس درخواست مشتری و موافقت بانک و با توجه به توان و قدرت بازپرداخت متقاضی انجام خواهد شد. بانکها مجاز نیستند به هر فرد بیش از یک واحد مسکونی در قالب فروش اقساطی واگذار کنند.

۷- تسهیلات یاد شده در چارچوب مقررات و ضوابط مربوط از جمله آیین نامه تسهیلات و تعهدات کلان و با توجه به منابع هر بانک با مسئولیت ارکان اعتباری تصمیم گیرنده قابل پرداخت است.

تبصره ۱- دستورالعمل های تسهیلات اعطایی خرید مسکن توسط بانک مسکن و همچنین موارد خاص برای سایر بانکها به طور جداگانه ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۲- پرداخت تسهیلات مسکن مهر طبق دستورالعملها و مقررات خاص خود می باشد.

ماده ۱۳- بانکها مجازند در مرحله تبدیل تسهیلات مشارکت مدنی به فروش اقساطی، در صورتی که سازندگان (انبوه سازان و سرمایه گذاران) مسکن تمایل داشته باشند، بخشی از قیمت مسکن (مازاد بر تسهیلات بانک) را به صورت فروش اقساطی به خریداران مسکن واگذار نمایند و در قالب قرارداد سندیکای (بانک و اشخاص حقیقی یا حقوقی) مازاد رهنه را برای تضمین بازپرداخت اقساط به صورت تهرین مشترک اختصاص دهند. بدیهی است در هر صورت مجموع مبلغ تسهیلات مسکن اعطایی جهت هر واحد توسط سیستم بانکی از سقف تعیین شده فروش اقساطی نباید تجاوز نماید.

تبصره - در صورتی که اجرای این شیوه تأمین مالی مستلزم اصلاح قوانین و مقررات جاری باشد، بانک مرکزی اصلاحات مورد نیاز را پیشنهاد و پس از تصویب در مرجع قانونی ذی ربط به بانکها ابلاغ می نماید.

ماده ۱۴- اعتبارات و تسهیلات پرداختی بانکها از محل سپرده های قرض الحسنه جاری و پس انداز، سپرده سرمایه گذاری مدت دار و سایر منابع و سرمایه سهامداران (دولت یا سهامداران خصوصی) و یا منابع بین بانکی پرداخت می شود. بانکها باید بدون استفاده از منابع بانک مرکزی نسبت به تنظیم منابع و مصارف خود مبادرت نمایند و ترتیبی اتخاذ کنند که خط اعتباری و بدهی خود به بانک مرکزی را در سال ۱۳۸۸ تسویه نمایند. موارد استثناء با نظر رییس کل بانک مرکزی قابل انجام خواهد بود.

تبصره ۱- وجه التزام اضافه برداشت بانکها از بانک مرکزی سی و چهار درصد تعیین می گردد.

تبصره ۲- بانکها در تمام موارد، موظف و مسئول هستند طرحها و پروژه های واصله برای اخذ تسهیلات را از همه جهات اقتصادی، فنی و مالی بررسی و ارزیابی کنند و پس از حصول اطمینان از موجه بودن طرح و احراز اطمینان از قابل بازگشت بودن اصل و سود تسهیلات پرداختی، طرح پیشنهادی را تصویب کنند.

تبصره ۳- مسئولیت بررسی و توجیه اقتصادی، فنی و مالی طرح و موجه بودن آن و همچنین مصرف درست تسهیلات در محل تعیین شده متوجه هیئت مدیره و مدیران عامل بانکها است.

براساس تصمیم گیری تشکیلات داخلی بانکها و با رعایت ضوابط و سیاستهای پولی بانک مرکزی، این اختیار قابل تفویض به رده های سازمانی بانکها (از قبیل کمیته های اعتباری، سرپرستی مناطق و شعب) است. این تفویض اختیار صرفاً به منظور تسهیل و تسریع امور و جلوگیری از انباشته شدن کارها در رأس هرم سازمان انجام می شود و رافع مسئولیت هیئت مدیره و مدیران عامل بانکها نبوده و ایشان در خصوص تک تک مصوبات ارکان اعتباری بانک مسئول و پاسخگو هستند. ضمناً کارشناسان و مسئولان ذی ربط در حدود اختیارات و وظایف خود در این خصوص مسئول و پاسخگو خواهند بود.

تبصره ۴- احراز اطمینان از قابل برگشت بودن اصل و سود تسهیلات پرداختی، مستلزم اقدامات ذیل توسط مدیران و هیئت مدیره بانکها است:

تبصره ۱- نرخ سود قطعی سپرده های بانکی در قالب عقود اسلامی، براساس سودآوری بانکها، در پایان دوره پس از حسابرسی عملیات مالی آنها و تأیید آن توسط بانک مرکزی، تعیین و تسویه خواهد شد.

تبصره ۲- سود سپرده های سرمایه گذاری ویژه و اوراق گواهی سپرده با حداقل مدت یک سال منوط به ارائه گزارشهای توجیهی و تأیید بانک مرکزی، تا سقف پانزده درصد قابل پرداخت خواهد بود.

ماده ۶- بانک مرکزی در سال ۱۳۸۸ مجاز است پس از اخذ مجوز لازم، به میزان مورد نیاز نسبت به انتشار اوراق مشارکت اقدام نماید.

شرکتهای دولتی و شهرداریها در چارچوب قوانین و مقررات در سال ۱۳۸۸ مجاز به انتشار اوراق مشارکت با رعایت ضوابط مربوط خواهند بود.

سود اوراق مشارکت به میزان سود حاصل از طرحهای موضوع سرمایه گذاری تعیین می گردد.

حداکثر نرخ سود علی الحساب این اوراق معادل شانزده درصد تعیین می گردد.

تبصره ۱- معادل بیست درصد مبلغ اوراق مشارکت منتشر شده از منابع سازمان یا شرکت انتشاردهنده اوراق، به عنوان باز خرید احتمالی مشتریان نزد بانک نگهداری می شود.

تبصره ۲- خرید اولیه اوراق مشارکت توسط بانکها و شرکتهایی که بانکها به طور مستقیم یا غیرمستقیم در اداره و مدیریت آنها مؤثر است، به هر عنوان ممنوع است.

تبصره ۳- خرید اولیه اوراق مشارکت بانک مرکزی توسط بانکها بلامانع است.

ماده ۷- با هدف تسهیل تأمین مالی منابع مورد نیاز بانکها در کوتاه مدت، برقراری انضباط پولی مناسب در سیستم بانکی کشور و کاهش بدهی بانکها به بانک مرکزی، لازم است هرگونه معامله بین بانکها با یکدیگر و همچنین بین بانکها و بانک مرکزی به شکل ضابطه مند در چارچوب عملیات بازار بین بانکی ریالی، دستورالعملهای مربوط و بسته سیاستی - نظارتی انجام گیرد.

فصل سوم - سیاستهای اعتباری

ماده ۸- در اجرای ماده (۱۰) قانون برنامه چهارم توسعه، بانکها موظفند در سال ۱۳۸۸، حداقل بیست و پنج درصد از تسهیلات اعطایی خود را به بخش آب و کشاورزی اختصاص دهند. همچنین به منظور ایجاد شرایط مناسب برای رشد متوازن اقتصادی، توزیع کل تسهیلات بانکی در سایر بخشهای اقتصادی به صورت زیر توصیه می گردد:

بخش	سهم
صنعت و معدن	سی و پنج درصد
ساختمان و مسکن	بیست درصد
خدمات (شامل بازرگانی)	دوازده درصد
صادرات	هشت درصد

ماده ۹- بانکها در اعطای تسهیلات، طرحهای نیمه تمام، سرمایه در گردش واحدهای تولیدی (کارآفرینی، صادرات و سرمایه گذاری در نوآوریها) را در اولویت قرار دهند.

ماده ۱۰- اعطای تسهیلات به بنگاههای زودبازده و مسکن مهر طبق ضوابط و دستورالعملهای مربوط در اولویت خواهد بود.

ماده ۱۱- بانکها موظفند در اعطای تسهیلات، مناطق محروم و کمتر توسعه یافته و فناوریهای پیشرفته را در اولویت قرار دهند.

ماده ۱۲- با هدف کمک به ایجاد توازن در عرضه و تقاضای مسکن و نیز مدیریت مطلوب تر تأمین مالی در بخش مسکن، اعطای تسهیلات بانکی در این بخش با شرایط ذیل انجام می پذیرد:

۱- پرداخت تسهیلات برای واحدهای مسکونی اعم از عرصه و اعیان توسط بانکها و شرکتهای زیرمجموعه از جمله شرکتهای لیزینگ ممنوع است.

ازدواج به ازای هر نفر بیست میلیون (۲۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال (زوج و زوجه جمعاً چهل میلیون (۴۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال قابل انجام است. کارمزد خدمات قرض الحسنه حداکثر چهار درصد در سال برای تأمین هزینه های خدمات بانک و هزینه های تشویق سپرده گذاران تعیین می شود. بانک قرض الحسنه از این قاعده مستثنی است.

۴- اخذ سپرده قرض الحسنه به صورت سکه طلا و ارز به هر میزان مجاز است. پرداخت وام قرض الحسنه به صورت سکه طلا (حداکثر معادل ده سکه تمام بهار آزادی) قابل انجام می باشد.

ماده ۱۷- استفاده از سپرده های پس انداز قرض الحسنه بانکها پس از منظور نمودن سپرده قانونی مربوط، صرفاً برای تسهیلات قرض الحسنه بوده و مصرف آن برای سایر موارد تسهیلاتی ممنوع می باشد. ضمناً بانکها موظفند تا پایان اسفند ۱۳۸۸ تعدیلات لازم را در تسهیلات قرض الحسنه براساس منابع پس انداز قرض الحسنه به عمل آورند.

فصل چهارم - نظارت بر بانکها و مؤسسات اعتباری

ماده ۱۸- تمامی مؤسسات مالی و اعتباری و صندوق های قرض الحسنه بدون مجوز فعالیت از بانک مرکزی، موظفند تا پایان آذر سال ۱۳۸۸ مجوزهای لازم را از بانک مرکزی دریافت کنند و فعالیت های مالی و بانکی خود را با دستورالعمل ها و مقررات اعلام شده از سوی این بانک هماهنگ سازند، در غیر این صورت از تاریخ فوق از فعالیت غیرقانونی آنها جلوگیری خواهد شد.

ماده ۱۹- خدمات و تسهیلات بانکی در سال ۱۳۸۸ تحت سرفصل های زیر ارائه می شود:

- ۱- عقود مشارکتی؛ این گونه تسهیلات بدون تعیین نرخ سود قطعی از پیش بینی شده (تسویه حساب براساس سود واقعی حاصل از اجرای پروژه) و با حضور و نظارت بانک در امور مربوط به موضوع مشارکت اعطا می گردد. ورود در این مشارکتها، در مواردی مجاز است که گزارش توجیهی اقتصادی، فنی و مالی طرح به صورت کامل مورد تأیید بانک قرار گیرد و پیش بینی حداقل سودآوری طرح برابر با نرخ سود عقود مبادله ای بدون احتساب یارانه در هر نوع فعالیت قابل حصول باشد.

- ۲- ارائه خدمات برای سرمایه گذاران به منظور معرفی طرح آنان به افراد علاقمند به مشارکت به صورت خرید اوراق تجاری شرکتی (برای سرمایه در گردش واحدهای تولیدی) و یا اوراق مشارکت شرکتی (برای طرح های سرمایه گذاری) قابل تبدیل یا غیرقابل تبدیل به سهم در قالب یک چارچوب حقوقی انجام می گیرد. تضمین بازپرداخت یا بازگشت سرمایه توسط بانک انجام نمی شود و اوراق قبل از سررسید در بازار ثانویه قابل معامله خواهند بود. درآمد بانکها صرفاً از محل کارمزد خدماتی است که ارائه می دهند که از طرف مقابل قابل دریافت است.

- ۳- بانکداری توسعه ای به منظور به کارگیری منابع دولت به صورت «وجه اداره شده» یا «سپرده دولتی نزد بانک با شرط نوع مصرف» یا «قرارداد عاملیت» برای فعالیتهای حمایتی دولتی با هدف توسعه مناطق کمتر برخوردار یا بخشهای اقتصادی مورد حمایت دولت، انجام می شود. دستورالعمل و ضوابط بانکداری توسعه ای توسط بانک مرکزی با هماهنگی وزارت امور اقتصادی و دارایی و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور تنظیم و پس از تصویب کمیسیون اقتصاد ابلاغ می شود.

ماده ۲۰- فعالیت شرکتها، مؤسسات، نگاهبانها و صندوقهایی که عملیات پولی، بانکی و اعتباری انجام می دهند، صرفاً براساس مجوز و ضوابط، مقررات و نظارت بانک مرکزی مجاز است.

ماده ۲۱- بانک مرکزی به عنوان مقام ناظر بر بانکها و دیگر مؤسسات پولی (تعاونی های اعتبار، شرکتهای لیزینگ و صرافی ها و صندوق های قرض الحسنه) بر چگونگی فعالیت آنها و نیز حسن اجرای مقررات ابلاغی به بانکها و مؤسسات بادشده نظارت می کند. الف - به منظور انجام نظارت مؤثر، مؤسسات یادشده ملزم به ارائه گزارشهای لازم طبق فرمها و جداول تنظیمی بانک مرکزی به صورت ادواری یا موردی و نیز همکاری با بازرسان بانک مرکزی می باشند.

ب - نظارت بر بانکها با دو روش حضوری و غیرحضوری با تمرکز بر کنترل رعایت مقررات احتیاطی ابلاغی بانک مرکزی (از قبیل میزان مطالبات سررسید گذشته، معوق و مشکوک الوصول، نسبت های توزیع بخشی تسهیلات، نسبت کفایت سرمایه، رعایت سقف اعطای تسهیلات به ارکان مؤسسه، رعایت سقف تسهیلات و تعهدات کلان، ایجاد نظام مناسب و مؤثر کنترل داخلی، بررسی چگونگی مدیریت ریسکهای نقدی، اعتباری، عملیاتی و کشوری، رعایت سقفهای تعیین شده برای اعطای تسهیلات به شرکتهای وابسته و تابع مؤسسات یادشده) انجام می شود.

ج - در مورد سایر مؤسسات نیز نظارت به صورت حضوری و غیرحضوری به منظور کنترل رعایت مقررات ناظر بر فعالیت آنها و نیز درجه تطبیق آنها با این مقررات درخصوص مؤسساتی که حوزه فعالیت آنها فراتر از چارچوب مقررات بوده و به بانک مرکزی تعهد تطبیق با مقررات را طی مدت زمان تعیین شده سپرده اند، انجام می شود.

۱- بررسی گزارش توجیهی طرح ارائه شده و اطمینان از صحت مفروضات، دقت و صحت محاسبات، انطباق ارزیابیهای مندرج در گزارش با واقعیات و وضعیت روز بازار و بری بودن از آفتهایی از قبیل صوری بودن یا زیاده نمایی پیش فاکتورها (Over invoice).

۲- بررسی تخصص، سابقه کار، اهلیت و خوش حسابی مجری طرح و احراز اطمینان از توان اجرای صحیح آن طرح توسط مجری.

۳- تعیین نسبت متعادل و قابل قبولی در خصوص آورده مشتری و سهم تسهیلات بانک به نحوی که اولاً امکان اجرای طرح را برای مشتری فراهم کند؛ ثانیاً انگیزه کافی برای مشتری جهت اجرای کامل و به ثمر رسیدن طرح فراهم آورد.

۴- تنظیم و عقد قرارداد دقیق و کامل و تأمین و تجهیز اعتبارات طبق زمان بندی قرارداد و تعیین حدود و مسئولیت و اختیارات بانک و مشتری و در اختیار گرفتن عواید آتی طرح یا وثایق و تضامین معتبر.

۵- انجام نظارت دقیق توسط بانکها بر روند پیشرفت هر طرح، از جمله در زمینه های پرداخت تسهیلات و اطمینان از مصرف وجوه پرداختی در محل پیش بینی شده و فعالیت اقتصادی مصوب و جلوگیری جدی از مصرف تسهیلات بیش از میزان پیش بینی شده و در غیر از محل تعیین شده. با توجه به ماهیت عقود اسلامی مورد استفاده در قانون عملیات بانکی بدون ربا و ظرفیتهای قانونی و حقوقی و قراردادی، امکان کامل برای اعمال نظارت بانکها و حضور در محل مصرف تسهیلات وجود دارد و بانکها موظفند با بهره گیری از این ظرفیت مشارکتی و اشتراک منافع، نظارت لازم را معمول و از مصرف وجوه در غیر از محل طرح مصوب یا پرداختهای براساس اسناد و مدارک صوری یا جعلی یا زیاده بر هزینه های واقعی به شدت جلوگیری کنند.

۶- آخرین مرحله از فرایند اعطای تسهیلات، به وصول مطالبات و جمع آوری وجوه، محاسبه سود حاصل از تسهیلات اعطایی و اخذ آن از مشتری و پرداخت به سپرده گذاران اختصاص دارد. در صورت بروز مسایل و مشکلات اجرایی، حل و فصل موضوع از طریق مذاکره و توافقات منطقی و عادلانه یا از طریق اقدام حقوقی و قضایی به عهده بانکها است.

۷- تصویب تسهیلات براساس اعتبارسنجی مشتریان و براساس نظام ارزیابی اعتباری توسط بانک انجام می گیرد. اعتبارسنجی مشتریان با توجه به سطح تسهیلات پرداختی توسط بانک یا مؤسسات اعتبارسنجی (پس از تشکیل و استقرار آنها) انجام خواهد گرفت. لازم است یک نسخه از قراردادهای اعتباری منعقدشده بیش از یکصد میلیارد (۱۰۰.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال همراه با گزارش اعتبارسنجی به بانک مرکزی ارسال گردد.

بانک مرکزی مکلف است مکانیزم اعتبارسنجی مشتریان که در برگزیده اطلاعات مربوط به ارزش سرمایه گذاری، میزان تولید، تسهیلات مورد نیاز و بررسی فنی، مالی و اقتصادی طرح صورت گرفته توسط بانک عامل و نیز سابقه خوش حسابی و بدحسابی مشتریان می باشد را جهت اجرا به بانکها ابلاغ نماید.

تبصره ۵- بانکها متناسب با منابع قابل دسترس و مدیریت منابع و مصارف بانک که براساس اصول و استانداردهای بانکداری و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی انجام می شود، مجاز به ایجاد تعهد هستند. ایجاد تعهد مازاد بر منابع قابل تحصیل هر بانک و ارتکا به منابع بانک مرکزی ممنوع است. به این ترتیب بانکها باید در هر یک از قراردادهای و مصوبات اعتباری، توجیه کفایت منابع بانک را ذکر و محل تأمین آن را معین کنند.

ماده ۱۵- بانکها مجاز هستند به میزان بازپرداخت تسهیلات (اصل و سود) بنا به تقاضای کتبی گیرنده تسهیلات، نسبت به آزادسازی و کاهش میزان وثیقه دریافتی اقدام نمایند. در هر حال ارزش وثیقه باقیمانده نزد بانک نباید از میزان باقی مانده بدهی گیرنده تسهیلات (اصل و سود و مارژ مربوط) کمتر باشد. همچنین مازاد ارزش وثایق موجود در هر بانک می تواند توسط سایر بانکها جهت اعطای تسهیلات مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۱۶- پرداخت تسهیلات قرض الحسنه در چارچوب ضوابط دستورالعمل اجرایی مربوط به شرح زیر انجام می گیرد:

۱- سپرده گذاری در این امر بدون انتظار دریافت سود و با نیت خیرخواهانه و کمک و مساعدت به نیازمندان انجام می شود. روشهای تشویق و فدرانی از سپرده گذاران بدون ورود به ترویج جلوه های مادی و رقابتهای ناسالم بانکی و براساس دستورالعمل بانک مرکزی قابل اجرا خواهد بود.

۲- ضوابط تسویق سپرده گذاران قرض الحسنه، نوع جوایز و نحوه تبلیغ با هماهنگی بانک مرکزی انجام می شود. حداکثر میزان جایزه فردی دویست و پنجاه میلیون (۲۵۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال به صورت نقدی و یا معادل آن کالای تولید داخل خواهد بود. قرعه کشی بانکها به طور همزمان حداکثر ظرف ده روز و دو بار در سال مجاز خواهد بود.

۳- پرداخت قرض الحسنه در چارچوب دستورالعمل اجرایی قرض الحسنه اعطایی بانکها برای رفع نیازهای ضروری مردم در سقف ده میلیون (۱۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال و جهت

د - برخورد با مؤسسات متخلف در چارچوب مفاد ماده (۴۴) قانون پولی و بانکی کشور انجام خواهد شد.

ماده ۲۲- به منظور کاهش ریسک اعتبارات و تسهیلات بانکی و حداکثر بهره‌برداری از ظرفیت سرمایه، بانکها می‌توانند طبق دستورالعمل ابلاغی بانک مرکزی، تأمین اعتبار طرحهای بزرگ را به صورت مشترک (کنسرسیوم) انجام دهند. بانک مرکزی ابزارها و دستورالعمل‌های لازم برای تنظیم روابط و مسئولیتهای بانکها را حداکثر ظرف یک ماه پس از ابلاغ بسته فراهم می‌کند.

ماده ۲۳- بانکها موظفند تدابیر لازم را در طراحی ابزارهایی به منظور انجام موارد زیر اتخاذ کنند:

- ۱- تشویق خوش‌حسابی و تشدید جرایم و محرومیتها و محدودیتهای اقتصادی، پولی، بانکی و خدماتی برای مشتریان بدحساب و کسانی که دارای بدهی معوق هستند.
- ۲- اختصاص مزایا و مساعدتها فقط برای مشتریان خوش‌حساب.
- ۳- محرومیت و محدودیت خدمات بانکی به مشتریان بدحساب، متناسب با بدحسابی آنها.

۴- اعطای هرگونه تسهیلات به کسانی که به سیستم بانکی بدهی معوق دارند، منوط به تعیین تکلیف بدهی و تعهدات معوق و سررسید گذشته آنها می‌باشد.

ماده ۲۴- کارمزد خدمات بانکی طبق جدول ابلاغی بانک مرکزی اعمال می‌شود. جدول کارمزد خدمات، حداکثر رقم است. بدیهی است بانکها می‌توانند در ارتقای کیفیت تقلیل حداکثر تا پنجاه درصد نرخ یا یکدیگر رقابت کنند.

ماده ۲۵- بانکها موظفند برای هر یک از فعالیتهای و خدمات خود، فهرست بازبینی (چک لیست) مدارک لازم برای انجام کار و همچنین مراحل انجام کار را تنظیم و به صورت عمومی در محل شعبه نصب و در معرض دید مشتریان قرار دهند. این فهرست متناسب با طرحها و اعتبارات در معیاسهای مختلف (طرحهای کوچک، متوسط، بزرگ، خیلی بزرگ، تسهیلات قرض‌الحسنه، جماله، خرید کالای اساسی و خودرو و غیره) تنظیم می‌گردد. قبول درخواست مشتری و تشکیل پرونده منوط به ارائه مدارک طبق فهرست بازبینی است و پیشنهادها فاقد مدارک کامل، جهت تکمیل به مشتری عودت می‌شود. برای هر یک از عقود و در هر یک از حدود اعتباری مشتریان، زمان پاسخ‌گویی در طرحها و پروژه‌ها حداکثر چهل و پنج روز و در سایر موارد حداکثر پانزده روز پس از تکمیل مدارک تعیین می‌شود. کاهش زمان می‌تواند به عنوان موضوع رقابت و امتیاز برای بانکها مطرح باشد.

ماده ۲۶- حداکثر مجموع تسهیلات و تعهدات به هر ذی نفع واحد برای واحدهای تولیدی پانزده درصد و برای واحدهای غیرتولیدی ده درصد سرمایه پایه هر بانک در سال تعیین می‌شود.

برای تسهیلات و تعهدات بیش از حد فوق‌الذکر بانکها می‌توانند از ساز و کار تسهیلات و تعهدات سندیکایی (کنسرسیومی) استفاده کنند، مشروط بر اینکه هر یک از بانکهای عضو سندیکا از حد مقرر در این ماده در اعطای تسهیلات و ایجاد تعهدات تجاوز نکنند. بدیهی است اعطای تسهیلات و ایجاد تعهدات به میزان کمتر از حد مقرر فوق، حسب حدود اختیارات هر یک از مقامهای اعتباری بانکها در چارچوب نظامات داخلی بانکها انجام خواهد شد. ضمناً مجموع تسهیلات و تعهدات هر ذینفع واحد تا بیست درصد سرمایه پایه در حوزه اختیار بانک مرکزی خواهد بود.

ماده ۲۷- بانکها مجاز به تأسیس هیچ نوع شرکت و یا توسعه شرکتهای سرمایه‌گذاری موجود بدون موافقت بانک مرکزی نیستند. همچنین بانکها موظفند نسبت به فروش دارایی‌های غیرضروری خود اقدام نمایند. علاوه بر این باید سهام خود را در آن گروه از شرکتها تابع و وابسته که بیش از حدود تعیین شده و یا خارج از مصادیق اعلام شده در دستورالعمل سرمایه‌گذاری بانکها (موضوع بخشنامه م/ب ۱۸۲ و م/ب ۱۸۳ مورخ ۱۳۸۶/۱/۲۶) می‌باشد، واگذار نمایند. بانکها موظفند گزارش عملکرد خود در این زمینه را هر سه ماه یک بار به بانک مرکزی ارسال نمایند.

ماده ۲۸- بانکهای دولتی موظفند فروش سهام شرکتها تحت پوشش خود را در دستور کار قرار دهند و برنامه زمان‌بندی فروش آنها را ظرف سه ماه از ابلاغ بسته به بانک مرکزی و وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام نمایند.

ماده ۲۹- بانکها موظفند برنامه زمان‌بندی فروش دارایی‌های مازاد و تملیکی خود را در دستور کار قرار داده و هر سه ماه یک بار گزارش عملکرد خود را به بانک مرکزی و وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام نمایند (بانکهای خصوصی گزارش عملکرد خود را صرفاً به بانک مرکزی ارسال نمایند).

ضمناً بانک مرکزی از ابزارهای تشویقی و تنبیهی درخصوص اجرای مواد (۲۷) و (۲۸) و این ماده استفاده خواهد نمود.

ماده ۳۰- توسعه شبکه بانکی ایران در خارج از کشور در قالب دفتر نمایندگی، شعبه، احداث بانک مستقل توسط یک یا چند بانک ایرانی یا با مشارکت بانکهای خارجی

با مجوز بانک مرکزی مجاز و مورد تأکید است. تنظیم گسترش شبکه بانکی در نقاط مختلف دنیا با هماهنگی وزارت امور خارجه توسط بانک مرکزی انجام می‌شود.

ماده ۳۱- بانکها موظفند با اصلاح مدیریت مالی خود ضوابط «بال ۱» را رعایت و آمادگی برای پذیرفتن و اعمال استانداردهای «بال ۲» را فراهم کنند. آموزش کارکنان، اصلاح نسبت‌های مالی، افزایش کنترل‌های داخلی و مدیریت ریسک جامع (اعتباری، بازار و عملیاتی) ملاک و مقدمات انجام کار خواهند بود.

ماده ۳۲- بانکها موظفند تا فاصله زمانی شش ماه پس از ابلاغ بسته نسبت به ایجاد واحد «ارزیابی و تطبیق» (Compliance Department) اقدام نمایند. بانکها باید تعهدات ارزی، قراردادهای تعهدات ریالی اعتباری، ضمانت‌نامه‌ها و هر نوع تعهدی را پس از بررسی و تأیید این واحد از نظر انطباق با قوانین و مقررات و ضوابط قانونی و بانکی داخلی یا بین‌المللی، انجام دهند. بانکها موظفند گزارش عملکرد واحدهای مذکور را به صورت فصلی به بانک مرکزی ارسال نمایند.

ماده ۳۳- بانکها باید تعهیلات لازم جهت کنترل و مراقبت در صدور تحویل دسته‌چک به مشتریان مختلف را با توجه به عدم وجود مطالبات سررسید گذشته، معوق و مشکوک‌الوصول و چک برگشتی فراهم نمایند.

ماده ۳۴- بانکها موظفند برنامه زمان‌بندی چگونگی وصول مطالبات سررسید گذشته، معوق و مشکوک‌الوصول را حداکثر ظرف یک ماه از ابلاغ بسته به بانک مرکزی اعلام نمایند، به نحوی که براساس برنامه زمان‌بندی مذکور مطالبات معوق قابل وصول باشد.

ماده ۳۵- بانکها موظفند مطالبات سررسید گذشته و معوق سرفصل نشده خود را (اعم از ارزی و ریالی) حداکثر ظرف دو ماه پس از ابلاغ بسته، شناسایی و سرفصل نموده و تمهیداتی فراهم کنند که انتقال از سرفصلهای مربوط به طبقات بالاتر مطالبات غیرجاری حداکثر پس از دو ماه، به صورت الکترونیکی صورت گیرد.

فصل پنجم - نظام‌های پرداخت و بانکداری الکترونیکی

ماده ۳۶- بانک مرکزی در انجام عملیات بانکداری الکترونیک متولی سیاست‌گذاری، تعیین مقررات و استانداردهای بانکی، مدیریت تسویه بین بانکی، مدیریت بر امنیت تبادل الکترونیکی عملیات بین بانکی (از قبیل شتاب و ساتنا)، تمهید زیرساختهای لازم برای توسعه بانکداری الکترونیک (شامل امضای الکترونیک و اتاق پایاپای الکترونیک) و سایر امور بانکداری الکترونیک در حوزه‌های طراحی، اجرا و بهره‌برداری در حیطه مسئولیت هیئت‌مدیره بانکها و شرکتهای خدمات الکترونیک می‌باشد.

ماده ۳۷- بانکها موظفند با رعایت استانداردها و دستورالعملهای بانک مرکزی، نسبت به پیاده‌سازی و استقرار کامل سیستم بانکداری متمرکز (Core Banking) و تبدیل همه حسابها اعم از سپرده‌های اشخاص و تسهیلات به حسابهای متمرکز اقدام و آن را عملیاتی نمایند. بانکها موظفند گزارش عملکرد خود در این زمینه را به صورت فصلی به بانک مرکزی ارسال کنند. ضمناً به منظور یکسان‌سازی ساختار شماره حسابها در شبکه بانکی کشور، بانکها موظفند تمامی شماره حسابها را به شماره‌های مطابق با مشخصات استاندارد بین‌المللی که جزئیات آن ظرف شش ماه از ابلاغ بسته توسط بانک مرکزی تعیین و ابلاغ خواهد شد، تبدیل نمایند.

ماده ۳۸- بانکها در جهت گسترش و ترویج استفاده از «کارت اعتباری» باید در قالب دستورالعمل‌های ابلاغی بانک مرکزی، حداقل به میزان تعداد تعیین شده در سال ۱۳۸۸ کارت اعتباری صادر نمایند.

ماده ۳۹- بانکها موظفند با اقداماتی نظیر صدور کارت خرید اعتباری و اجرای برنامه‌های انگیزشی در ترغیب و تشویق مردم به استفاده از کارت در کارت‌خوانهای فروشگاهها، زمینه افزایش تعداد تراکنش‌ها در این پایانه‌ها را فراهم آورند، به طوری که طی سال ۱۳۸۸ حداقل به طور متوسط در هر کارت‌خوان بیست و پنج تراکنش در ماه انجام شده باشد.

ماده ۴۰- وزارتخانه‌ها و سازمانهای دولتی ترتیباتی اتخاذ کنند که در سال ۱۳۸۸ از انواع خدمات الکترونیک بانکها نظیر ساتنا برای پرداختها و پایانه‌های فروش (فیزیکی و مجازی) برای دریافت وجوه از مردم استفاده نمایند.

ماده ۴۱- بانک مرکزی اتاق پایاپای الکترونیک را تا پایان سال ۱۳۸۸ راه‌اندازی و اجرا نماید. بانکها موظفند طبق برنامه زمان‌بندی اعلام شده از سوی بانک مرکزی اقدامات لازم جهت عملیاتی‌شدن اتاق پایاپای الکترونیک را انجام دهند.

ماده ۴۲- بانک مرکزی ضمن تهیه دستورالعمل و مقررات لازم درخصوص تأسیس و فعالیت بانکهای مجازی، پیشنهادها ارائه شده درخصوص تأسیس بانکهای صدرصد الکترونیکی به منظور ارائه خدمات خرد بانکی (Retail Banking) را با اولویت و سهولت در صدور مجوز تأسیس، مورد بررسی قرار خواهد داد.

ماده ۴۳- سیستم بانکی موظف است با همکاری وزارتخانه‌ها و سازمانهای ذی‌ربط، پیاده‌سازی و راه‌اندازی سامانه جامع اطلاعات اعتباری مشتریان را حداکثر تا پایان شهریور سال ۱۳۸۸ به اتمام رساند.

ماده ۵- سازمان خصوصی سازی موظف است هنگام واگذاری شرکت، به منظور دستیابی به شاخصی مناسب برای محاسبه مشوق های مالی موضوع این دستورالعمل، اندازه شرکت های قابل واگذاری را براساس ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری شرکت و یا تعداد کارکنان آن به ترتیب زیر طبقه بندی نماید. در ارزیابی اندازه شرکت براساس معیار (الف) و (ب) ذیل، هر حالت که شرکت را در طبقه بالاتر قرار دهد، معیار اندازه شرکت است.

الف - اندازه شرکت براساس ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری شرکت معادل قیمت پایه هر سهم ضرب در تعداد کل سهام.

اندازه شرکت	میزان ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری شرکت
کوچک	یکصد میلیارد ریال $\leq$ ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری
متوسط	پانصد میلیارد ریال $\leq$ ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری شرکت < یکصد میلیارد ریال
بزرگ	هزار میلیارد ریال $\leq$ ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری شرکت < پانصد میلیارد ریال
خیلی بزرگ	هزار میلیارد ریال > ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری

ب - اندازه شرکت براساس تعداد کارکنان.

اندازه شرکت	تعداد کارکنان
کوچک	۵۰ نفر یا کمتر
متوسط	بین ۵۱ تا ۵۰۰ نفر
بزرگ	بین ۵۰۱ تا ۲۵۰۰ نفر
خیلی بزرگ	بیشتر از ۲۵۰۰ نفر

ماده ۶- مشوق های مالی موضوع این دستورالعمل به خریداران واجد شرایط به تفکیک سه نوع مشوق شامل تخفیف حداکثر معادل پنج درصد اصل ثمن معامله، یا کاهش حداکثر معادل سی درصد سود فروش اقساطی و یا تخفیف زمانی به مفهوم بازنگری در مدت قرارداد ناشی از تطویل دوره بازپرداخت اقساط، حداکثر به مدت دو سال بدون احتساب سود فروش اقساطی به شرح ذیل است:

میزان مشوق اعطایی به خریداران در قبال افزایش تعداد کارکنان
نسبت به تعداد ثبت شده در سند واگذاری

ردیف	نوع مشوق اعطایی به خریداران	شرکت خیلی بزرگ	شرکت بزرگ	شرکت متوسط	شرکت کوچک
۱	درصد تخفیف در اصل ثمن معامله به ازای هر ۱۰٪ افزایش در سطح تعداد کارکنان	۰.۱۵	۰.۲	۰.۳	۰.۲
۲	درصد کاهش سود فروش اقساطی به ازای هر ۱۰٪ افزایش در سطح تعداد کارکنان	۳	۲.۵	۲	۱.۵
۳	مدت تمدید دوره فروش اقساطی به ازای هر ۱۰٪ افزایش در سطح تعداد کارکنان	۲.۵ ماه	۲ ماه	۱.۵ ماه	۱ ماه

تبصره ۱- شرط استفاده از مشوق های موضوع این ماده افزایش میانگین سالانه تعداد کارکنان شرکت پس از واگذاری نسبت به تعداد ثبت شده در سند واگذاری با توجه به افراد جایگزین شده در ازای افراد بازنشسته و بازخرید شده طی سنوات پس از واگذاری است، مشروط بر آنکه هیچگاه کاهش تعداد کارکنان طی دوره مورد بررسی از ده درصد (۱۰٪) بیشتر نباشد.

تبصره ۲- مبنای سنجش تغییرات اشتغال در شرکت واگذار شده پرداخت مستمر حق بیمه حداقل به مدت یک سال در مورد کارکنان جدیدالاستخدام پس از واگذاری تا موعد درخواست و ارائه مستندات معتبر حق بیمه پرداخت شده از سوی خریداران در شرایط افزایش اشتغال است.

ماده ۷- مشوق های مالی موضوع این دستورالعمل طی مدت پنج سال بعد از زمان واگذاری (درخصوص واگذاری های نقدی) و طی دوره تقسیط (درخصوص واگذاری های نقد و اقساط)، حداکثر در دو نوبت و پس از گذشت حداقل دو دوره مالی عملکرد شرکت بعد از زمان واگذاری، بنا به درخواست خریداران قابل محاسبه و اعطا خواهد بود.

تبصره - چنانچه زمان پرداخت ثمن نقدی معامله از سوی خریداران سهام موضوع این دستورالعمل در شش ماهه اول سال مالی شرکت باشد، سال مزبور به عنوان سال مالی عملکرد خریدار منظور خواهد شد و در غیر این صورت سال یاد شده به عنوان عملکرد قبل از واگذاری شرکت محسوب می شود.

تبصره - سامانه جامع اطلاعات اعتباری مشتریان باید قابلیت های لازم برای دریافت اطلاعات از سایر شبکه های اطلاعاتی کشور را دارا باشد.

ماده ۴۴- بانکها موظفند ظرف سه ماه از ابلاغ بسته، تمهیدات لازم درخصوص کنترل های داخلی و اعتبارسنجی مشتریان را فراهم نموده و اعطای تسهیلات را براساس سنجش اعتبار، بازدهی و امکان بازپرداخت، مدنظر قرار دهند.

ماده ۴۵- بانکها موظفند برای ارائه تسهیلات به اشخاص حقیقی و حقوقی یک شماره پیگیری منحصر به فرد را از بانک مرکزی دریافت و تمامی ثبت های مربوط به تسهیلات مذکور را با درج کد یاد شده انجام دهند، به نحوی که گزارش گیری از تمامی وقایع مرتبط با تسهیلات، براساس کد یاد شده امکان پذیر باشد.

فصل ششم - سایر مقررات

ماده ۴۶- در راستای اجرای سیاست های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی، برنامه فروش سهام بانکهای مشمول خصوصی سازی، با جدیت دنبال می شود و بانک مرکزی نسبت به صدور مجوزهای لازم در این زمینه اقدام می کند.

ماده ۴۷- بانکها موظفند ترتیباتی اتخاذ کنند که ارائه خدمات بانکی و پرداخت چک ها و غیره در روزهای آخر ماه با سایر ایام تفاوتی نداشته باشد. بانک مرکزی بر حسن اجرای این روبه، نظارت خواهد کرد.

ماده ۴۸- با توجه به قانون مبارزه با پولشویی، بانک مرکزی نسبت به انجام تمهیدات لازم به منظور حصول اطمینان از اجرای آیین نامه مبارزه با پولشویی در بانکها پس از طی مراحل قانونی و ابلاغ آن اقدام می کند. بانکها موظفند نسبت به آموزش کارکنان و ترویج اجرای کامل این آیین نامه اقدام کنند.

ماده ۴۹- بانکها در راستای دستورالعمل ها و بخشنامه های صادر شده از سوی بانک مرکزی، باید تدابیری اتخاذ نمایند تا با نظارت دقیق بر عملیات، فعالیتها و فرآیندهای مبتنی بر فناوری اطلاعات، از صحت، سلامت و امنیت اطلاعات تولید شده و تراکنش های انجام شده، اطمینان کافی حاصل شود.

ماده ۵۰- سیستم بانکی در سال ۱۳۸۸، واقعیات و نقاط مثبت و سلامت نظام پولی و بانکی ایران را در مجامع بین المللی و نشریات تخصصی و سمینارهای معتبر منعکس و به منظور برقراری ارتباط در حوزه عملیات اجرایی و تخصصی و حرفه ای، با مسئولان بانکها و مؤسسات مالی بین المللی، برنامه ریزی و اقدام خواهد نمود. هماهنگی امور برعهده بانک مرکزی می باشد.

ماده ۵۱- رییس کل بانک مرکزی مجاز است در صورت لزوم، اصلاحات لازم را در این مصوبه به جز در مواد (۲) تا (۶) و ماده (۸) و ماده (۱۰) تا ماده (۱۹) و مواد (۲۱) و (۲۴) و (۲۶) و (۳۶) انجام دهد.

معاون اول رئیس جمهور - پرویز داودی

شماره ۶۳/۲/۲۰۶۲۹۵

۱۳۸۸/۱/۱۸

وزارت امور اقتصادی و دارایی - هیأت واگذاری

شورای عالی اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۲۷ بنا به پیشنهاد هیأت واگذاری و به استناد تبصره «۱» ماده «۱۶» قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، دستورالعمل نحوه اعمال مشوق های مالی و یا غیرمالی موضوع ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

دستورالعمل نحوه اعمال مشوق های مالی و یا غیرمالی

ماده ۱- هیأت واگذاری مکلف است به خریداران سهام کنترلی شرکت هایی که حاضر باشند تعداد کارکنان شرکت را طی دوره تقسیط، به میزانی بیش از آنچه در سند واگذاری ثبت شده است، به ترتیب مقرر در این دستورالعمل افزایش دهند، مشوق های مالی و یا غیرمالی اعطا نماید.

ماده ۲- هیأت واگذاری مکلف است به خریداران سهام شرکت هایی که اقدام به آموزش و به کارگیری نیروهای مازاد سایر شرکت های واگذار شده در واحد خود نمایند، به ترتیب مقرر در این دستورالعمل مشوق های مالی و یا غیرمالی اعطاء نماید.

ماده ۳- اعطای مشوق های مالی و یا غیرمالی موضوع این دستورالعمل، منوط به ارائه برنامه کتبی خریدار برای حفظ و افزایش سطح اشتغال موجود و بازآموزی کارکنان شرکت، پیشنهاد سازمان خصوصی سازی و تصویب هیأت واگذاری است.

ماده ۴- سازمان خصوصی سازی مکلف است در زمان واگذاری سهام، موضوع ارائه مشوق های مالی و یا غیرمالی و تمهیدات موضوع این دستورالعمل را در آگهی های فروش و یا مکاتبات مربوط، به اطلاع عموم و متقاضیان برساند.